

منهای فوتبال

معرفی پرچمداران در سایت insidethegames

سایت خبری insidethegames در گزارشی به معرفی پرچمداران کاروان ایران در المپیک پرداخته است. در این گزارش آمده است: «صمد نیکخواه بهرامی یکی از دو پرچمدار ایران در مراسم افتتاحیه المپیک خواهد بود. هانیبه رستمیان تیراندا از ایرانی و صمد نیکخواه بهرامی بازیکن بسکتبال به عنوان پرچمداران این کشور در بازی‌ها انتخاب شدند. با تصویب کمیته بین‌المللی المپیک به کشورها اجازه داده شد یک ورزشکار مرد و یک زن به عنوان پرچمدار معرفی کنند. این تصمیم بخشی از تلاش‌ها برای افزایش برابری جنسیتی است. ماه گذشته که تیم بسکتبال مردان ایران برای حضور در المپیک آماده می‌شد، بهرامی به عنوان پرچمدار تایید شد. بهرامی در المپیک پکن ۲۰۰۸ عضوی از تیم ایران بوده است. این اولین باری بود که ایران بعد از ۶۰ سال در المپیک نماینده داشت. بهرامی در طول فعالیت بین‌المللی خود مدال نقره و دو برنز بازی‌های آسیایی را کسب کرده است. همچنین در مسابقات قهرمانی FIBA Asia سه مدال طلا به دست آورده است. هانیبه رستمیان هم قرار است به نمایندگی از ایران در ماده ۱۰ متر تیپانجه بادی زنان در بازی‌های المپیک حضور یابد. این بازیکن ۲۲ ساله قبل از اینکه در سطح بزرگسالان از موفقیت برخوردار شود در مسابقات قهرمانی جوانان ونجوانان آسیا عنوان نایب قهرمان کسب کرد. رستمیان یک مدال نقره انفرادی در بازی‌های همبستگی اسلامی باکو ۲۰۱۷ و همچنین یک برنز در مسابقات تیمی کسب کرد. وی در ونیور سیاد ۲۰۱۹ در نایل نیز مدال نقره را در مسابقات تیپانجه بادی به دست آورد. نصر... سجادی سرپرست کاروان ایران در المپیک توکیو، رستمیان را به عنوان دومین پرچمدار تایید کرد.»

ورزش و بحران کاهش بودجه

امیررضا خادم معاون سابق وزیر ورزش درباره کاهش بودجه ورزش در سال ۱۴۰۰ اظهار داشت: «این یک مصیبت است که نمی‌توان چنین چیزی را تصور کرد. زمانی که من در معاونت پارلمانی وزارت ورزش بودم بعد از چند سال رایزنی با نمایندگان مجلس، در نهایت بودجه ۲۷ صدم درصد ارزش افزوده را گرفتیم و نمایندگان مجلس کمک کردند این موضوع در قانون برنامه گنجانده شود، عوارض سیگار و نوشابه‌های گازدار هم مینظر بود. ما پیشنهاد داده بودیم این موضوع به صورت دائمی در قانون تصویب شود. این پیشنهاد رای آورد و به صحن رفت اما بعد من نبودم که بخوایم دفاع کنیم.» او با اشاره به کاهش پنج هزار و ۲۰۰ میلیارد تومانی بودجه ورزش عنوان کرد: «بودجه ورزش در سال ۱۴۰۰ مبلغ ۶ هزار میلیارد تومان است که مبلغ پنج هزار و ۲۰۰ میلیارد آن برای سال بعد کاهش خواهد یافت. وزارت ورزش می‌تواند لایحه دو فوریته را به مجلس ارسال کرده و درخواست اصلاح دهد، در غیر این صورت هر شخصی که در وزارت ورزش باشد با مشکل بزرگی روبه‌رو خواهد شد.» خادم افزود: «شنیدم آقای رئیسی کار ساماندهی دولت جدید را آغاز کرده و در حال رایزنی است. امیدوارم او این مطلب را به عنوان یکی از اولویت‌هایش قرار و دستور دهد موضوع به صورت جدی پیگیری شود، در غیر این صورت شاهد چالش سنگینی در حوزه ورزش و جوانان خواهیم بود.»

امتیاز میرهاشم برنمی‌گردد

میر هاشم حسینی تکواندو کار المپیک ایران ۲۶ خرداد در جریان مسابقات قهرمانی آسیا برابر حریف کره‌ای بازنده و از دور مسابقات خارج شد. طبق قوانین فدراسیون جهانی تکواندو هر تکواندوکاری که با نتیجه «ساک اوت» ببازد، یک ماه اجازه حضور در هیچ تورنمنتی را ندارد. اما حسینی بعد از قهرمانی آسیا، در رقابت‌های بین‌المللی لبنان شرکت و مدال طلا گرفت. مدالی که ۲۰ امتیاز به حساب وی در رنکینگ المپیک منظور کرد تا با ۲۸۸ امتیاز رتبه هفتم را کسب کند. ولی پس از حذف همان ۲۰ امتیاز، در رنکینگ یک پله نزول کرد که در این اتفاق تغییر قرعه وی در مسابقات المپیک را در پی داشت. فدراسیون تکواندو نسبت به حذف امتیازات حسینی اعتراض کرد ولی فدراسیون جهانی این اعتراض را رد کرد تا شرایط برای حسینی در المپیک سخت باقی بماند.

پایانی برای یک طلسم طولانی

لئو، تو جاودانه‌ای!

دیگر وقتش رسیده بود. دیگر، فکر کردن به چیزی به جز این امکان نداشت. لئو موسی، با همه وجود در جست و جوی یک جام ملی برای پایان دادن به طلسم طولانی ناکامی آرژانتین در کوپا آمریکا بود و این اتفاق، سرانجام رخ داد. آلبی سلسسته، دیگر جایی برای تردید باقی نگذاشت. آنها برزیل را با همه ستاره‌هایش در ماراکانا شکست دادند. تیمی که هرگز فینال کوپا را در خانه‌اش نباخته بود. پسران اسکالونی برای بردن این جام، همه قدرت‌های قاره را یک به یک کنار زدند. آنها در دیدار پایانی، تیمی را شکست دادند که در دوران تیتته، تنها «یک بار» برابر تیم ملی بلژیک شکست خورده بود!

آر باطاری

ورزشگاه ماراکانا، حالا دیگر یک قتلگاه برای رویاهای بزرگ لئو موسی نیست. این همان استادیومی بود که لئو در آن، فینال جام جهانی ۲۰۱۴ را واگذار کرد. وقتی که از همیشه بیشتر به بردن یک جام ملی نزدیک شده بود اما نتوانست آخرین قدم را به خوبی طی کند. این آخرین شکست و ناامیدی لئو در تورنمنت‌های ملی نبود. او و تیمش

چهره به چهره

روایت‌هایی از هفته بیست و هفتم لیگ برتر

پنالتی، استوک و قرینه مشکلی!

آر با هتوز

حالا فقط سه هفته به پایان این فصل لیگ برتر باقی مانده اما روایت‌ها و ماجراهای عجیب این لیگ، تمام نشدنی هستند. این هفته هم، سطح اول فوتبال ایران، پر از ماجراهای خاص و منحصر به فرد بود. ماجراهایی که در نقاط دیگر دنیا، به ندرت اتفاق می‌افتند. نافرمانی گلر از سرمربی تیمش، سقوط یک تیم و جملات عجیب یک گزارشگر، بخشی از ماجراهای خاص این هفته لیگ هستند. تا سه هفته دیگر، سرنوشت قهرمان و دومین تیم سقوط کننده این لیگ هم مشخص خواهد شد.

گفتم این طرفی، گلر آن طرفی برید

این عجیب‌ترین و شاید باورنکردنی تر سن ماجرای این هفته لیگ برتر بود. در جریان مسابقه سایپا و استقلال، آبی‌ها صاحب یک پنالتی شدند. فراز کمالوند که شناخت نسبتاً خوبی از مهره‌های استقلال داشت، به گلر تیمش توصیه کرد که به یک جهت خاص شیر چه بزند. او حتی به گلر تضمین داد که اگر در این شرایط و با انتخاب این جهت گل دریافت کند، هیچ خطایی متوجه او نخواهد بود. با این حال گلر سایپا به شکل عجیبی تصمیم گرفت جهت مخالف ابرای شیر چه در نظر بگیرد و پنالتی استقلال هم به سادگی به تور دروازه رسید. این اتفاق سرمربی سایپا را از شدت عصبانیت، در مرز انفجار قرار داد. او پس از مسابقه، چندین بار تاکید کرد که دروازه‌بان تیمش در زمین، خلاف حرف او را در زمین مسابقه پیاده کرده است. سنگریان سایپا حالا باید در انتظار برخورد سخت سرمربی تیمش باشد. بعد از دیدار با او و دیگر تا پایان فصل، شانسی برای حضور در ترکیب نارنجی‌ها داشته باشد. اوضاع برای این باشگاه به شدت حساس است و هر اشتباهی می‌تواند به قیمت سقوط این تیم تمام شود.

آن کها اشتباه کرد، فرهاد نبود!

جدایی فراز کمالوند از استقلال پس از یک دوران کوتاه، سروصدای زیادی در محافل رسانه‌ای استقلال به راه انداخت. وقتی آبی‌ها در اولین مسابقه‌های این مربی نتیجه نگرفتند، خیلی‌ها دست روی این نکته گذاشتند که مجیدی از جدایی دستپاچ‌تر متضرر شده و بدون کمالوند نمی‌تواند تیمش را در بهترین فرم قرار بدهد. گذر زمان اما کاملاً خلاف این فرضیه را ثابت کرد. حالا استقلال تیمی است که در هفت نبرد گذشته، ۶ پیروزی را جشن گرفته و هیچ شکستی نداشته و فراز کمالوند، سرمربی تیمی به‌شمار می‌رود که این روزها با خطر سقوط دست و پنجه نرم می‌کند. البته که فراز، کمک خوبی برای فرهاد بود و

در این چند سال، دوبار هم به فینال کوپا آمریکارفتند و هر دو بار، طلسم شکست دوران فوتبال اعجوبه آرژانتینی، بدون حتی یک جام ملی به پایان می‌رسد اما لئو، مسیر همه این تصورات را تغییر داد. او ثابت کرد که امید، می‌تواند بزرگ‌ترین برگ برنده یک ستاره باشد. در همه این سال‌ها، آرژانتینی‌ها در حسرت تماشای یک قاپ بودند. قاپی که در آن لئو موسی، در حال بالای سر بردن یک جام ملی

دید می‌شد. حتی برای هم تیمی‌های لئو در تیم ملی آرژانتین هم، این یک شانس ایده‌آل برای خوشحال کردن بهترین فوتبالیست این نسل بود. وقتی سوت پایان نبرد با برزیل به صدا درآمد، تک تک مهره‌های آلبی سلسسته به سراغ لئو موسی رفتند و او را در آغوش کشیدند. بازیکنی که حتی در رختکن تیم، برای یک لحظه هم از جام قهرمانی جدا نمی‌شد. فوتبال انگار، بدهکاری قدیمی‌اش را با ماسی صاف کرده است.

علیمصور تقدیر کرد که نشان داده اخلاق در لیگ برتر اگر چه نیمه جان شده اما هنوز کاملاً از بین نرفته است!

برای هوادارها، پیشنهادت را رد کن!

محمدحسین کنعانی زادگان، پس از برخورد سخت با بازیکن آلومینیوم، دوباره از فرصت به‌بهترین شکل ممکن استفاده کرد تا درباره عشق و علاقه‌اش به باشگاه پرسپولیس و هوادارانش، شعار سر بدهد. او در حالی که جای استوک بازیکن حریف را به دوربین‌ها نشان می‌داد، تاکید می‌کرد که برای هوادارها، حتی سرش را هم می‌دهد! اینکه یک مدافع حتی از یک بر خورد فوتبالی که خودش در رقم خوردن آن سهمی نداشته، این چنین استفاده می‌کند در نوع خودش جالب است اما از آن جالب‌تر اینکه هوادارها، خیلی زود ادعاهایی شبیه به این را راستی از مایمی خواهند کرد. اگر واقعا تماشاگران پرسپولیس، تا این اندازه برای محمدحسین مهم هستند، شاید بد نباشد که او قید پیشنهاد قطری‌اش را بزند و حداقل تا پایان رقابت‌های این فصل لیگ قهرمانان آسیا در جمع سرخ‌ها باقی بماند. اگر واقعا همان طور که می‌گوید به پرسپولیس‌ها اهمیت می‌دهد، انجام چنین کاری

نباید برایش غیرممکن باشد البته که در فوتبال حرفه‌ای، پیوستن به یک باشگاه خارجی و رفتن به یک تیم ثروتمندتر، اصلاً جای ایراد گرفتن ندارد اما چنین تصمیم‌هایی با شعارهای همیشگی فوتبالیست‌های ایرانی نمی‌خواند. ظاهراً کنعانی هم در مسیر شجاع خلیل‌زاده قرار گرفته است. او نمی‌داند اما هر چقدر که این روزها برای طرفداران تیم ادا و اطوار به خرج بدهد، در زمان ترک باشگاه با واکنش‌های تند و تیزتری روبه‌رو خواهد شد. با این روند کنعانی خیلی زود ادا و اطوار به بستن کامنت‌های صفحه اینستاگرامش خواهد شد!

هرگز نمی‌توانند فرم او در این دوره از جام ملت‌ها را فراموش کنند. این متفاوت‌ترین نسخه از لئو در لباس تیم ملی بود. ستاره‌ای که با تمام وجود برنده این جام باشد. تصاویر به جا مانده از همه استارت‌های او، ساق‌های زخمی لیونل و اشک‌هایش برای آرژانتین، از ذهن هواداران آلبی سلسسته پاک نخواهد شد. حالا همه از توپ طلای هفتم برای این نابغه حرف می‌زنند. گری لینه‌کر حتی تاکید کرده که بردن توپ طلا توسط مسی را باید از همین حالا قطعی بدانیم اما بدون شک برای آرژانتینی‌ها، این جام از توپ طلای هفتم برای مسی هم مهم‌تر است. لیونل در تک تک دیدارهای این تورنمنت، عملکرد درخشانی داشت. شاید چپ سرنوشت‌ساز روز آخر رادی ماریا زده باشد اما بدون مسی، رسیدن به این فینال رویایی اصلاً ممکن نمی‌شد.

او با بیشترین گل و بیشترین پاس گل، با اختلاف زیاد بهترین بازیکن این تورنمنت شد. کیفیتی که مسی در این جام از خودش نشان داد، قابل مقایسه با هیچ ستاره دیگری نبود. او جنگنده‌تر از همیشه نشان داد تا علیه یک حسرت همیشگی مبارزه کند. کنسار زدن برزیل با همه ستاره‌هایش اصلاً کار راحتی نیست اما آرژانتینی‌ها، بالاخره یک شب رویایی را پشت سر گذاشتند. شبی که نسل‌های مختلفی از این کشور، نتوانسته بودند تجربه‌اش کنند. این اتفاق در حالی رخ داد که مسی همین چند سال قبل، از فوتبال ملی کناره‌گیری کرده بود. همه آنهایی که آن روزها این ستاره را از تصمیمش منصرف کردند و موجب بازگشت

هواداران لئو موسی در تمام دنیا، هرگز نمی‌توانند فرم او در این دوره از جام ملت‌ها را فراموش کنند. این متفاوت‌ترین نسخه از لئو در لباس تیم ملی بود. ستاره‌ای که با تمام وجود برنده این جام باشد. تصاویر به جا مانده از همه استارت‌های او، ساق‌های زخمی لیونل و اشک‌هایش برای آرژانتین، از ذهن هواداران آلبی سلسسته پاک نخواهد شد. حالا همه از توپ طلای هفتم برای این نابغه حرف می‌زنند. گری لینه‌کر حتی تاکید کرده که بردن توپ طلا توسط مسی را باید از همین حالا قطعی بدانیم اما بدون شک برای آرژانتینی‌ها، این جام از توپ طلای هفتم برای مسی هم مهم‌تر است. لیونل در تک تک دیدارهای این تورنمنت، عملکرد درخشانی داشت. شاید چپ سرنوشت‌ساز روز آخر رادی ماریا زده باشد اما بدون مسی، رسیدن به این فینال رویایی اصلاً ممکن نمی‌شد.

دوباره لاپولسگا به تیم ملی شدند، حالا در شادی زایدالوصف این نابغه شریک هستند. بازیکنی که دیگر نمی‌خواست یک پایان ناامید کننده در یک تورنمنت ملی داشته باشد. حالا، شانس مسلم بردن توپ طلای شماره هفت است و این، شاید به همه بحث‌ها درباره بهترین بازیکن این نسل پایان بدهد.

در فینال ماراکانا، جای یک چهره بزرگ خالی بود. جای دیگو آرماندو مارادونا و آن شادی‌های جنجالی‌اش برای آرژانتین روی سکوها. مردی که در همه این سال‌ها، همواره همراه تیم ملی بود اما قهرمانی آرژانتین، سرانجام در سالی رقم خورد که دیگو دیگر روی زمین نفس نمی‌کشید. بدون تردید اما همه ستاره‌های سفیدوآبی در جریان این نبرد، به یاد مارادونای بزرگ و افسانه‌ای بودند. حضور دیگو در استادیوم، می‌توانست شادی آنها را تکمیل کند اما همه مهره‌های آلبی سلسسته، حضور مارادونا را در کنار خودشان احساس می‌کردند. مردی که خیلی زود، زمین را ترک کرد. کمی قبل از آنکه مردم آرژانتین، دوباره معنای اشک شوق ریختن را به یاد بیاورند.

دقیقه مرگ

این باور هنوز در فوتبال ایران جان‌نفته‌ها و وقت‌های اضافه یک مسابقه فوتبال هم می‌توانند وقت اضافه داشته باشند. یعنی کافی است یک تیم پس از پایان وقت‌های تلف شده به گل برسد که جار و جنجال، تمام فضای استادیوم را پر کند. این هفته در دیدار گل‌گهر و تراکتورسازی، چنین اتفاقی رخ داد. داور برای این نبرد پنج دقیقه وقت اضافه گرفت اما گل عباس‌زاده در دقیقه نود و ششم به ثمر رسید. بلافاصله، صدای اعتراض اعضای کادر فنی گل‌گهر بلند شد و داور در یک بازه زمانی بسیار کوتاه، سه کارت قرمز به نیمکت نشینان گل‌گهر نشان داد. بهر حال اینکه گلی تنها یک دقیقه پس از پایان وقت‌های اضافه به ثمر رسیده باشد، اصلاً هم چیز عجیب و غریبی نیست. چرا که داورها برای وقت‌های تلف شده هم، وقت تلف شده می‌گیرند. با این حال اعتراض به عملکرد داور عملاً پای ثابت همه دیدارهای گل‌گهر سیرجان شده است. اگر آنها به اندازه‌ای که برای اعتراض به داوری زمان می‌گذارند برای تمرین با علی‌رضا حقیقی انرژی مصرف کرده بودند تا این گلر روبه‌روی توپ ساده‌ای تسلیم نشود، اتفاقات به مراتب بهتری در این فصل برای سیرجان‌ها رخ می‌داد.

عزت، قرینه مشکلی!

از وضعیت گزارشگران لیگ برتر ایران که دیگر بهتر است چیزی نگوییم. وضعیت آنها طوری است که انگار می‌خواهند به هر قیمتی و در هر شرایطی، فقط و فقط برای «ایرال» شدن تلاش کنند. حتی تصور هم عجیب است که گزارشگر مصفهان گل عزت!... بورقاز به حریف سپاهان را با جملاتی مثل «عزت قرینه مشکلی» و «چرا خونه کشتی» جشن می‌گیرد! جملاتی که به یک آهنگ معروف از موسیقی زیرزمینی اختصاص دارند. این گزارشگرها اگر تنها کارشان انجام بدهند و مسئولیت خودشان را بر عهده بگیرند، خیلی موفق‌تر خواهند بود اما علاقه زیاد به دیده شدن به هر قیمتی، عملاً آنها را در محاصره یک ابتذال عمیق قرار داده است.

شب بخیر آقای نوزی

سقوط ماشین‌سازی به عنوان اولین تیم از لیگ برتر بیستم خیلی زود قطعی شد. هنوز سه هفته تا پایان فصل باقی مانده اما ماشین در فصل آینده، بخشی از لیگ برتر نخواهد بود. این اتفاق، شاهکار تاریخی نوزی است که از وقتی مالکیت این باشگاه را در دست گرفت، اوضاع برای ماشینین با فاقط بد و بدتر شد. معمولاً مالکیت خصوصی، قرار است یک باشگاه را خوشبخت کند اما در فوتبال تریز، چنین قاعده‌ای وجود ندارد. باید به نوزی و تیمش خسته نباشید گفت که ماشین‌سازی را از میانه‌های جدول تحویل گرفتند و تیمی را تحویل دادند که این چنین ساده و بی‌درد در بدنه پایین‌تر سقوط کرد.